

Mješoviti Holding „Elektroprivreda Republike Srpske“
Matično preduzeće AD Trebinje
Zavisno preduzeće „Rudnik i Termoelektrana Ugljevik“ A.D. Ugljevik

Broj: 20478/13.
Dana, 19.11.2013. godine

Z A P I S N I K
sa sastanka Uprave Preduzeća i Sindikalnog odbora
održanog dana 19.11.2013. godine sa početkom u 09,00 časova
u poslovnim prostorijama Preduzeća

Sastanku prisustvuju:
Uprava Preduzeća:

- Žiko Krunić, Direktor preduzeća
- Aleksa Đukanović, Izvršni direktor za opšte i pravne poslove,
- Dragan Miljanović, Izvršni direktor za tehnička pitanja,
- Milijan Jovanović, Izvršni direktor za ekonomska pitanja,
- Slobodan Marković, Savjetnik za odnose sa javnošću,
- Branislav Načić, Rukovodilac R.J. „Rudnik“,
- Milan Mirković, Rukovodilac R.J. „Termoelektrana“
- Dimšo Milošević, Glavni teh. ruk. R.J. „Rudnik“,

Sindikalni odbor:

Zoran Mićanović - predsjednik Sindikata, Tomislav Benović - potpredsjednik Sindikata, Duško Radovanović - potpredsjednik, Milenko Jović - član, Radovan Cvjetinović - član, Mitar Tomić - član, Dragan Tešić - član, Ivan Radovanović - član, Đokica Tomić - član, Zlatko Spasovjević - član, Dragan Golić - član, Stevo Stević - član, Ljubomir Marković - član, Dragan Babić - Predsjednik Skupštine Sindikata;

Zapisničar: Dalibor Zarić, dipl. pravnik

D n e v n i r e d

1. Razmjena informacija u vezi ležišta Ugljevik Istok – Koncesija;
2. Razmjena informacija oko efikasnosti rada Parnabi sistema u R.J. „Rudnik“;
3. Razmjena informacija oko realizacije ranije donesenih zaključaka;
4. Plate i stimulacija, dio nagrađivanja za radnike sa posebnim uslovima rada;

Zoran Mićanović: Mi smo sa rukovodiocima radnih jedinica definisali zaključke i ja vas molim da upravljačkom linijom te iste realizujemo. Što se tiče zaštite i pregleda radnika, podrazumjeva se da nam je ona jako bitna za Upravu i Sinikat preduzeća. Želimo se upoznati sa tom temom, da vidimo u kome se stadijumu nalazi ta procedura i hoćemo li uraditi to do kraja godine? Dvije godine nemamo ništa urađeno po tom pitanju, a ova tema se posebno tiče radnika sa posebnim

uslovima rada. Prvi korak smo napravili tako što smo uradili Pravilnik o zaštitnom napitku, nadam se da će se napraviti još neki korak u toku ove godine po istom pitanju. Ja bih zamolio kolegu koga smo zadužili ispred našeg Sindikalnog odbora tj. Dragana Tešića da govori oko Parnabi sistema i drobiličnog sistema. Inicirali smo Parnabi sistem kao problem zato što je napisano tamo u prihodobnoj strani koliko će biti zarađeno od prodaje komercijalnog uglja i mislim da to nismo postigli, a razlog tome je što Parnabi nije radio. Ja molim kolegu Dragana da nam se obrati, hvala!

Dragan Tešić: Želim da pozdravim sve prisutne i želim iznijeti činjenice koje su vezane za Parnapi sistem, o tome u kakvom se stanju nalazi Parnabi sistem i šta je sve urađeno u rekonstrukciji. Rekonstrukcija pomenutog sistema je loša, te je sklopljen Ugovor koji se utopistički. Kako podići prag postrojenja sa 42 000 t uglja na željenih 104 200 t uglja na nivou godine, a da ostane sve isto? Pojavilo se i to usko grlo, a to su ove otpadne vode. Imam Ugovor o sklopjenom poslu i Aneks ugovora, dobio sam tu dokumentaciju kada sam bio izabran u komisiju u aprilu 2013.godine. Ja sam izabran u ovu komisiju da zajedno sa tim izabranim ljudima radim rekonstrukciju. Mogu da konstatujem da Ugovor o rekonstrukciji nije ispoštovan ni u jednom pogledu. Nije ispoštovan od strane naručioca posla, niti od strane izabranog izvođača. Nije podignut prag na 104 200 t uglja na bazi jedne godine, niti je podignut broj na 3 500 radnih sati. Zbog toga što nije podignut broj sati nije se mogao podignuti ni željeni kapacitet. Takođe, žao mi je što imam informaciju da ste dobili izvještaj od komisije bez mog potpisa. Smatram da je tu napravljena greška i mislim direktore da ćete morati nešto preduzeti po tom pitanju da se elaborira i procesuiru PMS. Neću iznositi detalje, ali ću reći da je posle remonta tj. posle rekonstrukcije izvršenje 21% u prvoj godini. Za sve što navodim imam relevantne podatke i nema potrebe da to ovdje elaboriram. Ja sam prihvatio od Sindikalnog odbora da učestvujem u procesuiranju i reviziji tog postrojenja.

Rekao bih nešto o rekonstrukciji primarnog drobljenja uglja, što takođe imam dokumentovano kako je to sprovedeno. Ja sam se prvi suprostavio i bio protiv kupovine drobilica. U 2007 godini, službenim putem sam obavjestio tadašnju Upravu preduzeća putem protokola da je to štetno i da nema potrebe da se kupuju drobilice. Da bih to dokazao ja imam ovdje dokument, u njemu je stoje moji navodi zbog čega ne treba da se kupuje i kako možemo preneti postojeću drobicu. Broj protokola dokumenta kojim sam se obratio tadašnjoj Upravi preduzeća je 2750/07 od 05.03.2007 godine. Još kada sam pisao Upravi preduzeća povodom istog, znao sam da će do ovoga doći i da će ovaj elaborat biti na sudu. Govorio sam i za rekonstrukciju PMS-a da je to utopija i nemoguće ostvariti na takav način. Zato sam spreman da učestvujem u procesuiranju i da pokažem nekima koliko su stručni. Jako je bitno navesti da se mi inženjeri nismo uvažavali, a da su donosili odluke ljudi koji ne znaju ništa oko tih postrojenja. Tvrdim da je ovo velika zloupotreba i da ova firma trpi zbog toga, iz razloga što se namještaju poslovi. Takođe, imamo neracionalne troškove i na kraju nemamo rezultate. Notorna je činjenica da je uloženo 4 miliona KM u Parnabi sistem, da je rezultat toga izvršenje 21%, što je 50% manje od prethodne rekonstrukcije. Ja sam za to da se pokrenu neophodni procesi po ovom pitanju i spreman sam da učestvujem. Hoćete li vi direktore pokrenuti te procese ili će neko drugi? Bez obzira, ja sam spreman da učestvujem u tim procesima jer sam obećao Sindikatu i radnicima.

Žiko Krunić: Što se tiče prvog pitanja, nadležni organi su donijeli konačnu odluku, zaključen je Ugovor o koncesiji. Sindikalni odbor ima pravo da izrazi svoje mišljenje i to niko ne osporava, ali smatram da oko toga ne treba da se više iscrpljujemo na sastancima niti Uprava vidi svrhu da učestvuje više u tim razgovorima. Zaključen je Ugovor o koncesiji i ide se dalje u aktivnosti. U toku su istražni radovi koji su već u podmakloj fazi. Neću detaljisati, nego je moja dužnost kao direktora preduzeća dajem osnovne naznake, ako trebaju detalj, imaju ovdje stručni ljudi inženjeri za tehničke poslove i rukovodeći saradnici sa Rudnika. Ja mogu da kažem i potvrdim činjenicu da se ide u smjeru istražnih radova. Treba da se izradi glavni rudarski projekat, to je sve u fazi izrade. Kod izrade glavnog rudarskog projekta bićemo u nekoj vrsti interakcije sa ovom drugom firmom po pitanju puteva, komunikacija, rijeka, odlagališta itd. Toliko što se tiče prve tačke u najkraćim crtama.

Što se tiče radne snage, vi ste kao Sindikalni odbor ukazali na tu problematiku. Ja sam već govorio o tome i smatram da je to problematika kojom se treba baviti Uprava preduzeća, a ne Sindikat. Želim naglasiti da ne osporavam da Sindikat treba da se oglasi kada neke stvari nisu dobro urađene i da sugerišete povodom nekih pitanja. Kao u slučaju pomenutog Parnabi sistema, a vratiću se i na tu tačku. Povodom ovog problema koji je evidentan, obavješteni smo od strane rukovodstva Rudnika, a taj problem je nedostatak neposrednih izvršilaca na pojedinim rudarskim mašinama. Mi smo krenuli u aktivnost da taj problem riješimo, jer je nedopustivo da nam stoji kamion od dva miliona maraka. Ponavljam, to je problem koji rukovodstvo ovog preduzeća treba rješavati jer je to naš posao. Ja imam zapisnik sa poslednjeg sastanka kada je Tomislav Benović pričao na ovu temu čak je licitirao broj da po njegovom izvještaju fali 30 pomoćnih radnika. Mi smo to dobili rukovodnom linijom presjek stanja i obavješteni smo o popunjenosti sistematizacije u R.J. "Rudnik". Nedostaje još 164 radnika ako se dobro sjećam brojnog stanja iz tog izvještaja, a pod direktno treba 50 radnika. Znači da ste tu kompaktilni što se tiče prijave ovog problema. Upravljačka struktura ovog preduzeća ide u rješavanje ovog problema.

Što se tiče rudarstva, Zoran Mićanović je rudarski inženjer 20-30 godina, u Sindikalnom odboru imamo još nekoliko ljudi koji se razumiju u rudarsku struku, a među njima su Stevo Stević, Dragan Tešić i još dvojica poslovođa, a Sindikat broji 13 ljudi, iz čega se može zaključiti da ostalih osam ljudi ne zna dovoljno o rudarskoj struci, kao što i ja za sebe mogu reći. Takođe sam naveo da ne treba o takvim stručnim temama da se bavi Sindikalni odbor, nego rudarska struka, inženjeri i drugi stručni rukovodioci koji su za to plaćeni. Nemojte da dovodite ove ljude u nepriliku koji nisu stručni da i oni budu solidarni sa vama i odlučuju o stručnim pitanjima. To ne može tako, jer postoje ljudi u strukturi koji se bave tim stručnim temama. Kada se utvrdi da neko ne radi svoj posao onako kako je trebao, taj isti će odmah biti zamjenjen. Ja se zalažem za takav pristup i za takav pristup sam po pitanju Parnabija. Ja sam dosta informisan oko te teme, ali još nemam jasnu sliku o tome iz razloga što postoji sukob mišljenja, jer jedni tvrde da je funkcionalan a drugi da nije, ali ne možemo sebi dozvoliti da na ovakvom forumu raspravljamo o tom stručnom pitanju. Nemamo ništa protiv da se taj slučaj prijavi, nemamo ništa protiv da se taj isti problem prijavi i eksternim organima ako mislite da treba. Ako je neko svjesno ili nesvjesno napravio propust, a bio je dužan da to zna da se ne bi dogodilo, neka odgovara. Svi mi snosimo odgovornost za svoj posao, to je jasno uređeno u pravnoj državi. Mi smo obavješteni povodom tog problema i mi intezivno radimo na tome. Nalazimo se pod konstantnim pritiskom rješavajući

taj problem oko tog objekta. Želim naglasiti da se razumijemo, mi smo saglasni da se utvrdi i identifikuje lice koje treba da snosi odgovornost, mi nikoga ne štitimo. Mi smo dobili od firme koja je izvodila radove zahtjev kojim se potražuje dodatna svota novca. Nama nije u interesu da oštetimo to neko drugo preduzeće, ali su zahtjevi koji su postavljeni takvi da ova Uprava ne može udovoljiti toj firmi po tom zahtjevu. To povlači činjenicu da će sigurno doći zbog sudskog postupka. U zahtjevu to preduzeće tražili da priznamo dodatne radove. Međutim, mi to nećemo priznati jer smo svjesni da tu ima problem. Koji je obim problema, koja je njegova suština? Da li se problem odnosi na željeni kapacitet? Da li je ugovorom trebao da se kotira kapacitet od sto jedinica a on daje petnaest ili dvadeset jedinica, onda je to propust. Ako je ovo što sam naveo tačno i ako je utvrdi da su ovo svjesni propusti, to je onda tema kojima treba da se bave drugi organi. Prijavili ste to što se dešava na Parnabiju kao negativnu pojavu mi ćemo se dalje truditi da pronađemo najbolje rješenje. Što se tiče tebe Dragane Tešiću uvažavam te kao čovjeka i stručnjaka, svi stručni ljudi biće uvaženi od ove Uprave preduzeća. Vi ste prijavili problem gdje treba, prijavite ga i eksterno ako smatrate da je potrebno. Epilog koji će se desiti na sudu je neminovan, jer mi nećemo da prihvatimo to što se traži. Ja bih volio da je to urađeno punim kapacitetom svima bi bilo lakše. Ako je to tačna premisa da ne radi punim kapacitetom, mora se utvrditi zašto je to tako.

Što se tiče pitanja napitka, neprihvatljivo je da ne možemo tako banalno pitanje da riješimo. Ne možemo da riješimo pitanje napitka, izdatka koji je mizeran za ovo preduzeće. Naravno, to mora biti normativno uređeno, jer smo mi uređena firma. Taj pravilnik je stojao kod Milana Mirkovića mjesec dana, što je neprihvatljivo. Morao sam posrednim putem da tražim mišljenje o pravilniku, da bi mogli dalje da idemo u proceduru.

Milan Mirković: Nije uvažena primjedba na pravilnik od strane "TE".

Žiko Krunic: Nema veze što nije uvažena primjedba, pravilnik mora krenuti u proceduru, a vi imate mogućnost da tražite izmjene. Mnogo bitniji akti trpe izmjene, pa zašto ne bi i ovaj pravilnik. Bitno je da krene u proceduru i da postoji. Sindikat više puta pokreće tu temu, a nama taj pravilnik stoji nekoliko mjeseci.

Pitanje koje je pokrenuo Zoran Mićanović, a tiče se zaštite radnika, mislim da je to u proceduri, ako griješim neka me isprave moji saradnici. Nije dobro što se to nije riješeno tri godine, to ova firma ne može da dozvoli.

Zoran Mićanović: Mi nemamo namjeru, niti želimo da dozvolimo sebi da se izdižemo iznad nivoa rukovođenja u preduzeću, tim što delegiramo neka pitanja. Neka pitanja ne treba da budu dnevni red naše rasprave da sve funkcionise kako treba. Međutim, moramo priznati da ne funkcionise sve kako treba. Sindikat interesuje kako je moguće da smo u prethodnom periodu nabavljali rudarsku mehanizaciju, a da pritom nismo planirali radnu snagu? Za tako nešto neko mora da bude sankcionisan. Kolege sa Rudnika su pokazali nekoliko dopisa koji se dostavljaju Upravi preduzeća svaki mjesec u kojima je decidno napisano da je evidentan nedostatak radne snage, te je u istim posebno apostrofirano po radnim mjestima gdje radne nedostaje snage. Govorili smo o tome koliko je štetno za preduzeće da stoji dimer tolike vrijednosti. Imamo prisutne kolege ovdje koji rade na bageru bez pomoćnika. Hoću reći, da po zakonu on ne smije tako raditi ima pravo da odbije rad na takav način, a ako griješim neka me kolege isprave. U

prethodnom periodu svjesno je rađeno na urušavanju kolektiva. Svjesni smo činjenice da nam desetak mašina stoji na Rudniku, i ne mogu biti drukčijeg ubjeđenja povodom toga.

Što se tiče Parnabi sistema, ako ne ostvari tu prihodobnu stranu koja je planirana proizvodnjom mi ćemo na te pojave da ukažemo, jer je to u interesu svih nas. Ukazivaćemo na probleme da nam se ne bi dešavali isti propusti kao što su to bili i u slučaju radne snage, da nemamo direktnih izvršilaca. Mi smo primali radnu snagu u prethodnom periodu u kontinuitetu, ali nam se ta radna snaga nekako izgubila. Tu je jako bitna činjenica da nije uključena zaštita na radu prilikom prijema radnika, pa nam se desi da posle godinu dana ili nešto više dobijemo invalida rada koji nas opterećuje u ovoj firmi. Takođe, u vezi radne snage mi bi smo voljeli da nas demantujete ili da nam date informaciju o tome da je naše preduzeće napravilo sistematizaciju od 2120 radnih mjesta? Ako je ta informacija tačna da je napravljena takva sistematizacija na postojeći Rudnik i Termoelektranu Ugljevik onda je to omča oko vrata svima nama. Ne želim da nas neko shvati pogrešno, ne kažem da mi nismo za prijem radnika. Molim vas da nas informišete o tome. Govorili smo na prethodnom forumu o zaštiti radnika. Molim vas da to pitanje riješimo zajedničim snagama i u tom tehničkom pogledu. U interesu svih nas je da imamo što kvalitetniju radnu snagu.

Tomislav Benović: Direktore, vi ste nama obećali mnogo stvari koje još nisu ispunjene. Radnici su tražili povećanje plate i tražili su od mene da vam to ovim putem prenesem. Govorili smo o tome i na prošlom sastanku. Vi ste direktore obećali da ćete pokušati da pronađete rješenje da povećate plate rukovaocima teške rudarske mehanizacije. Takođe su mi rekli da očekuju već 15.12.2013.godine da će im se plata povećati tj. da ćete vi uraditi nešto po tom pitanju.

Pokrenuli smo temu koja je vezana za stimulaciju. Pokušali smo da dobijemo tumačenje kolektivne i pojedinačne stimulacije. Međutim, u praksi je drukčije nego što se tumači. Ljudi su razočarani, jer rukovaoc koji dobije 5% na izrađene sate, što iznosi oko 44 KM. U slučaju da je radnik imao dane odmora smanjuje mu se i to, pa se događalo da ljudi dobijaju i po 20 KM stimulacije.

Ivan Radovanović: Što se tiče zaštite radnika, zakonska obaveza poslodavca postoji. Ono što je propisano zakonom mora se poštovati, a pogotovu kada je riječ o rokovima. Ne možemo više tolerisati činjenicu da ne može da se izvrši ljekarski pregled tri godine. Ne možemo da dozvolimo to da ne može da se obezbijedi HTZ oprema na vrijeme, što je takođe obaveza poslodavca. Aktom o procjeni rizika smo definisali kako i kada treba da se sprovede ljekarski pregledi radnika. Tri godine je prošlo kako je urađen akt o procjeni rizika, a ništa nije urađeno po tom pitanju. Preduzeće ništa nije preduzelo po ovom pitanju iako je Sindikalni odbor u prvom sazivu imenovao povjerenika, a u drugom povjerenike. Uprava preduzeća nije formirala odbor za zaštitu zdravlja iako u pravilniku zaštite na radu piše da je odbor formiran. Ako je odbor formiran, treba tom odboru da pristupe povjerenici koji su zakonom obavezni da budu članovi odbora za zaštitu zdravlja. Pored ljekarskih pregleda koji su predviđeni aktom o procjeni rizika, na osnovu PKU je predviđeno da je poslodavac obavezan da organizuje sistematske preglede svih radnika. Da li su prilikom...tendera koji je vezan za ljekarski pregled obuhvaćeni svi radnici kojima je po PKU predviđen sistematski pregled?

Dragan Miljanović: Raspisan je tender..iz HTZ-a iz Rudnika i Termoelektrane su uradili elaborat, te predvidili koji sistematski pregled radnik treba da uradi. Tender je završen, u toku od 15 dana biće ugovor.

Ivan Radovanović: Jesu li obuhvaćeni svi radnici?

Dragan Miljanović: Svi radnici su obuhvaćeni.

Milijan Jovanović: Biće sklopljen ugovor ako ne bude žalbi, ako bude mi tu ne možemo ništa. Imamo problem tri godine sa tim, obaranjem tendera itd. Mi smo prošle godine pokušali da to odradimo kvalitetno i na pravi način, međutim nije uspjelo.

Žiko Krunić: Mislim da je su tačni ovi proceduralni razlozi zašto to nije urađeno na vrijeme koje navodi Milijan Jovanović. Morate imati na umu da ova firma ne štedi po tom pitanju. Neće štedjeti nikada na zdravlju radnika i na toplom napitku, to ni u jednom momentu nije upitno. Nemojte da trošimo crpimo energiju na tim pitanjima.

Ivan Radovanović: Da li to znači da imamo obećanje da će ovo pitanje biti riješeno do kraja tekuće godine?

Žiko Krunić: Milijan Jovanović vam je rekao da to nije upitno ni u jednom momentu i da ćemo sklopiti ugovor sa ponuđačem koji bude izabran ako ne bude uloženi žalbi, na šta mi ne možemo uticati. Komisija koju smo mi imenovali predlaže da poništimo postupak pregleda žena, gdje smo mi uštrb njihovom predlogu odlučili da donosimo odluku da se ide dalje u proceduru. Što se tiče ove Uprave preduzeća, neće se nikada štedjeti na radnicima u svakom pogledu. Uprava preduzeća neće štedjeti nikada na stimulanju proizvodnih radnika, zaštiti radnika i toplom napitku. Ja sam generalno za to da se proizvodnom radniku prizna to što radi u teškim uslovima.

Zoran Mićanović: To o čemu vi govorite direktore i jeste suština ovog današnjeg brifinga. Niko ne traži od vas lično da se vi bavite tim, nego da se svi zajedno radimo na tome.

Ivan Radovanović: Što se tiče pregleda radnika mi nemamo garanciju da će i sada biti realizovano bilo šta po tom pitanju.

Dragan Miljanović: Samo mi reci da li si... tri godine ili godina i po? Kada je zadnji ljekarski pregled urađen? Urađen je početkom 2011.god. i važi godinu dana, što znači da je prošle godine istekao i da nije nepokriven period koji se navodi. Sada se zna za svako radno mjesto koje ljekarsko uvjerenje treba da se uradi. U roku od sedam dana ćemo imati odabir ponuđača. Niko ne može nekome da ospori pravo žalbe, to znate dobro i vi.

Ivan Radovanović: Završili smo i nabavku za cipele, koje nisu dostavljene od strane ponuđača. Urađen je Pravilnik o zaštiti na radu, gdje piše da stupa na snagu danom donošenja...a još

nema vode. Da li je nama potrebno da mi ovdje imamo raspravu oko toga da li rukovalac ima vode ili nema?

Dragan Načić: Ivane Radovanoviću, ja pažljivo slušam šta govoriš. Ne vidim razlog da tvrdiš da rukovaoc nema vode.

Žiko Krunić: Mi ulažemo svu svoju energiju da sva otvorena pitanja riješimo, ako to nije danas riješeno, biće za nekoliko dana. Dragan Miljanović pokušava da objasni zašto tri godine pada tender za pregled radnika. Postoji ZJN koji mi moramo da poštujemo. Postavljate pogrešno stvari, niko ne želi da uskrati radniku bilo šta od navedenog.

Dragan Babić: Neki doneseni zaključci o kojima smo govorili nisu realizovani. Mi se trudimo da mislimo o radnicima zajedno sa vama, a ne vi sami da brinete, u tom pogledu djelujemo zajedno.

Žiko Krunić: Vi morate da shvatite da smo se mi založili da riješimo pokrenuta pitanja pregleda radnika i obezbjeđenja napitka za radnike. Nemojte da se ponavljamo na tu temu, na tome se radi i molim vas da završimo sa tim.

Dragan Miljanović: Trideset godina pitanje vode nije riješeno i evo konačno mi se sad zalažemo da to pitanje riješimo. Pravilnik će zaživiti prije nego mnoge druge stvari. Što se tiče HTZ opreme, Ivane Radovanoviću ti si bio član komisije i dovoljno dobro si upućen o tom pitanju.

Ivan Radovanović: Tako je. Nisu nam još cipele dostavili.

Dragan Miljanović: Ugovor je potpisan, teče rok ispuke.

Ivan Radovanović: Rok isporuke je 30 dana.

Dragan Miljanović: Nije još prošlo 30 dana.

Dragan Načić: Stjepan me je juče obavjestio, da stiže oprema i tražio da se formira stručna komisija koja će primiti opremu.

Ljubo Marković: Ja želim ukazati na neke probleme koje napravimo svjesno i nesvjesno. Naš Sindikalni odbor je takvog saziva i smatram da je to najbolje što imamo, takođe to mislim i za Upravu preduzeća. Mi smo na istom zadatku da zajedno djelujemo za dobrobit ove frime. Ja se do sada nisam nikada javljao, a da pritom nisam imao šta argumentovano da kažem. Mi smo sa Zoranom Mićanovićem dogovarali da donesene zaključke na našim sjednicama sprovodimo i da naš predsjednik reaguje ako se isti ne sprovode. Predsjedniče, želio bih da neke dogovore koje postignete sa direktorom podjelite sa nama tj. članovima Sindikata.

Žiko Krunić: Uprava preduzeća i vi kao predstavnici radnika, moramo kao odgovorni ljudi da razgovaramo na svaku temu koja se tiče našeg preduzeća. Takođe se zalažem da svako bude u okvirima svoje nadležnosti. Ne možete rješavati pitanja za koja je nadležna Uprava preduzeća. Možete nam prijaviti neke probleme, dati svoje mišljenje o njima, na šta imate puno pravo. Uprava preduzeća doživljava Sindikalni odbor kao partnera, naravno, dešava se da se po nekim pitanjima razilazimo u mišljenjima. Samo vas molim još jednom da ne crpimo svoju energiju na teme o kojima smo govorili.

Želim se vratiti na temu i napomenuti, da mi radimo u stabilnom preduzeću zahvaljujući Elektroprivredi Republike Srpske, zahvaljujući Vladi Republike Srpske. Trebamo biti zadovoljni tom činjenicom. Trebamo uzeti u obzir činjenicu da imamo više radnika nego što nam je potrebno u preduzeću i da mi želimo održati postojeće stanje. Kada bi nezavisni procjenitelj dao mišljenje o tome, utvrdio da bi firma mogla da radi bez smetnji sa dosta manjim brojem radnika. Niko ovdje ne radi punim kapacitetom, osim radnika koji su na mašinama, to je mjerodavno. Svi mi ostali ne radimo ni blizu koliko zaradimo. Mi još nikada tu temu nismo otvorili i ne možemo samo tražiti privilegije. Navedite primjer bilo koje državne ili private firme da ovako ljudi sjede satima i raspravljaju o nekim pitanjima. Nemojte me pogrešno shvatiti, ne kažem nije potrebno ovo što ste vi kandidovali kao problem, to ni jednog momenta nisam pomislio, ali to može biti mnogo efikasnije. Naravno da o tome treba da razgovara Zoran Mićanović kao Predsjednik Sindikata i ja kao direktor preduzeća. Hajde da budemo racionalni i po potrebi samokritični, da postavimo sebi neka pitanja. Treba da se pitamo, da li radimo dovoljno? Možemo li mi to bolje i efikasnije? Mi ne možemo na ovakav način biti faktor na tržištu. Ja se ne obraćam samo vama, mislim na sebe i na svoje saradnike. Trebamo se založiti da radimo svoj posao najbolje što možemo, ako tako ne uradimo, progutaće nas tržište. Ne treba da nam glavna preokupacija bude da jedni drugima ukazujemo na greške tj. da je tražimo jedni drugima. Imate svog predstavnika u Sindikalnom odboru, on će izvršiti solidazu vaših zahtjeva, primjedbi, prigovora sa direktorom preduzeća. Ja nisam zadovoljan svojim saradnicima, ne može pravilnik da čeka tri mjeseca, to je nedopustivo. Moramo biti efikasniji u svakom pogledu.

Mitar Tomić: Žamolio bih Sindikalni odbor posle ovog sastanka da zasjedemo i raspravimo o nekim stvarima. Želim napomenuti da nije zgodno ljudima objasniti zašto neki zahtjevi nisu ispunjeni. Direktore, vi ste dali neka obećanja koja nisu ispunjena. Ne znam kako će te vi lično objasniti ljudima zajendo sa izvršnim direktorima pitanja kao što su Ugljevik Istok i ostala pitanja koja su pokrenuta...ja razumijm da nemate vremena da dođete i ne sumnjam da imate razlog da se nekoga plašite, naravno da nemate. Ja ne mogu da objasnim ljudima zašto nije ništa realizovano od onoga što ste vi potpisali i što stoji na oglasnoj tabli na Rudniku. Govore nam ljudi da od obećanja nema ništa...Što se tiče vode, hiljadu puta je bilo da je voda jedan dan ispravna, sutra nije ispravna. Ljudi se plaše takvih stvari. Mnogi neće da prihvate tu vodu jer su opravdano u strahu...mi bi htjeli da se obezbedi voda...ona ništa nije skuplja od kisele vode, ne mora biti od litar i po, neka bude od litar samo da se obezbjedi. Ako je uopšte količina problem, vi ste rekli da nije....Što se tiče radne snage o kojoj je govorio i Predsjednik, tačno je da nedostaje radne snage.....

Žiko Krunić: Nadam se da nećemo slaviti više na ovaj način, ako budemo slavili onda ćemo slaviti u prostorijama preduzeća tj. u restoranu koji će biti rekonstruisan do sledeće godine.

Međutim, to je po inerciji otišlo i ovaj put. Mislim da ćemo na taj način bar malo uštedjeti, takođe mislim da je ovo anahrono i da nije prilagođeno vremenu.

Dalje, pitanje Pravilnika o fondu solidarnosti stoji nam kao nerješeno pitanje. Rađeno je nešto na tome, bile su formirane radne grupe Sindikalnog odbora i preduzeća itd. Predlažem vam da ovlastite Predsjednika Sindikata da kroz saradnju samnom kao direktorom preduzeća definišemo to što je sporno i da se taj pravilnik potpiše da bi išao dalje u proceduru. Nema potrebe da o tome raspravljamo na kongresima kao što je ovaj, nego da skratimo procedure. Naravno o tome će vas blagovremeno vaš predsjednik izvjestiti.

Što se tiče stimulacija, molim moje saradnike da se uključe u diskusiju, jer ja mislim da način stmulisanja favorizuje neposredne radnike. Volio bih da me ispravite ako griješim. Da ne bih ja nešto pogrešno tumačio, ja molim moje saradnike da se uključe u diskusiju oko ove teme.

Tomislav Benović: Povodom pokrenutog pitanja, mislim da sam bio dovoljno jasan. Stimulacija je rađena na bazi 5%, a to kada pretvorite u KM to je jednom radniku 44-45 KM pod uslovom da je imao sve izrađene sate. Način na koji mi dobijamo se kosi sa PKU. Kolektivna stimulacija je od prvog do poslednjeg radnika, a ima pojedinačna. Govorili smo o tome na prošlom sastanku i izvršni direktor za pravna pitanja je potvrdio to kao tako. Postavlja se pitanje, ko je od tih što je nama dodijelio stimulaciju, na bazi 5% po radniku oduzeo 1%? To znači da je neko na bazi tih procenata uzeo 1%.

Žiko Krunić: To nije riješeno, o tome smo govorili i prošli put i rješićemo ga što prije. Kada to budemo rješavali, trebamo uokviriti broj prekovremenih sati, broj interventnih sati, ogromne su tu cifre. To treba sve zajedno posmatrati.

Milijan Jovanović: Sve naše odluke u vezi sa stimulacijom su pravljenje na bazi izrađenih sati u prethodnom mjesecu i broja radnika i onda se utvrđuje masa od 5%. U svako odluci u članu 3. stoji: "Visinu stimulacije utvrđuju neposredni rukovodioci radnih jedinica, sektora i službi u skladu sa rezultatima svakog radnika i njegovog doprinosa ukupno rezultatu stim što pojedinačna stimulacija ne može biti veća od 30% od iznosa radnikove osnovne plate". Dakle, prihvatam ovo o čemu smo govorili. Međutim, da li mi trebamo preuzeti funkciju neposrednih rukovodilaca, hoćemo li mi određivati koliko je ko radio od radnika?

Zoran Mićanović: Nedefinisano je šta je kolektivna, a šta je pojedinačna stimulacija, to je suštinski problem. Šta znači kolektivna stimulacija, koja su to sredstva, na osnovu kojih parametara se određuje kolektivna stimulacija, koji je to iznos novca za pojedinačnu stimulaciju, kada radnik ispunjava uslov da dobije pojedinačnu stimulaciju? Mi smo zamolili jednim našim zaključkom da ovo sve utvrdimo.

Dragan Miljanović: Već je ova tema otvarana, stimulacija se dodjeljuje kada se ispuni plan proizvodnje električne energije preko 100%, tada se stimulacija dodjeljuje po radnim jedinicama i sektorima. Bio je prijedlog Relje Dragića da se izradi Pravilnik o dodjeljivanju stimulacije, o tome smo i ranije diskutovali.

Tomislav Benović: Molim vas recite mi šta je kolektivna, a šta je pojedinača stimulacija? Da li je protivzakonito ovo što mi radimo, a to je da dobijemo 350% na bazi 5%? Molim direktora Aleksu Đukanovića da mi odgovori na pitanje.

Aleksa Đukanović: Ovo se može tumačiti dugo i opširno, a ja ću pokušati da budem kratak. Član 71. kaže da se osnovna plata može uvećati, nigdje ne piše da je obavezno. Prema tome kakvi god rezultati da se postigu ne mora se uvećati. Ne postoji obaveza poslodavca da mora uvećati platu po ovom članu. Imaju fakultativne obaveze i alternativne obaveze, imaju norme koje se moraju poštovati. Takođe član 71. govori o stimulaciji gdje se utvrđuje radnikov doprinos u ukupnom poslovnom rezultatu poslovanja. Postoje organi u preduzeću koji utvrđuju poslovi rezultat, a to su Nadzorni odbor, Skupština akcionara itd. Član 64. PKU u kome se tumači 90% i 100% plana poslovanja... on govori da je za sva preduzeća, odnosno za pojedini dio preduzeća. Mi do sada nismo u ovoj mojoj praksi koliko sam ja u ovom preduzeću imali slučaj da se korekcija cijene rada vrši za pojedina preduzeća koja su ostvarila ove uslove. Nego je to bilo po ugledu na nekadašnji sistem. Sva preduzeća imaju izjednačenu cijenu rada od 140 KM. Treba odrediti taj stabilni i varijabilni dio plati, ako hoćemo da forsiramo taj stimulativni dio. Ja sam davao nekada te prijedloge i bio za to da se odredi stabilni dio koji dajemo za plate i stimulativni dio. Na osnovu toga bi onda mogli da na osnovu tih sredstava isforsiramo te kategorije radnika. Ja nisam bio za to da na Rudniku imaju istu stimulaciju. Imaju ljudi na direktnim poslovima, a ima i onih čiji poslovi nisu tako zahtjevni. Ne želim da vrjeđam nikoga, nego pravim potrebnu podjelu. Prema tome ne može kompletan Rudnik biti proizvođač. Na jednom sastanku sam dao prijedlog da napravimo takvu vrstu vrednovanja da se ljudi bore da rade u radionicama, a ne da odlaze iz njih. Neko je predlagao neke stručne kuće koje će se baviti vrednovanjem. Ja ne branim Upravu, nego je jasno da nema obavezu da podjeli stimulaciju.

Što se tiče 90% ispunjenja plana je vezano za ispunjenje uslova za povećanje cijene rada. Mi to do sada nismo imali u praksi, to možemo pokrenuti, a da li će nam neko odobriti da se poveća cijena rada u Ugljeviku, a da se npr. u Višegradu ne poveća to je teško izvodljivo.

Milenko Jović : Ja bih govorio o pitanju plate i naknade na platu. Oko pet godina ovo preduzeće daje rekordnu proizvodnju i svake godine prebacuju se planovi i djelile su se dividende raznim pojedincima, ustanovama. Radnici nisu osjetili nikakav boljitak. Da bi mi ispunjavali još bolje rezultate mi moramo nešto promijeniti, jer su radnici nezadovoljni i to sam dužan da vam prenesem. Moraju se favorizovati neka radna mjesta i povećati plate radnicima koji tu rade. Ranije je bio trend da ljudi dolaze na mašine zbog bolje plate o čemu je jasno govorio direktor Aleksa Đukanović, dok sada imamo obrnutu situaciju. Zbog toga imamo kao rezultat da nam stoji deset dampera, tri buldozera i druge mašine. Ne smijemo dozvoliti da rukovaoc rudarske mašine bude omalovažen. Tačno je kada kažete da neki dolaze na posao, radi reda. Govorim kao čovjek, sindikalac, radnik ovog preduzeća, neka radna mjesta na Rudniku moramo dobro platiti bez obzira što se radi o radnim mjesima sa srednjom stručnom spremom, ako hoćemo da imamo radnike.

Radovan Cvjetinović: Moramo da riješimo pitanje tendera koji konstantno padaju. Molio bih Upravu preduzeća da nađe rješenje po tom pitanju. Kolektivna stimulacija neka bude svima ista

u preduzeću da ne bi napravili podjelu među ljudima. Što se tiče pojedinačne stimulacije, ako postoji mogućnost da se kao takva podjeli, neka se dijeli onim ljudima koji rade, da bi postali i one ostale koji je nisu dobili da rade svoj posao bolje.

Dragan Golić: Ja bih da dam prijedlog da uže rukovodstvo i Sindikat definišu pitanja koja mogu i treba da se rješavaju na ovakvim sastancima. Potrebno je utvrditi koja pitanja treba rješavati sa rukovodiocima radnih jedinica, a koja sa užim rukovodstvom preduzeća kao npr. pitanje plate. Mislim da je apsurd pričati o nekim temama na ovakvim sastancima. Mislim da redovno treba održavati sastanke, bar jednom mjesečno i utvrđivati šta to treba rješavati...

Ivan Radovanović: Koliko vidim sada je goruća tema stimulacija. Potrebno je definisati šta je to stimulacija? Radnici smatraju da je stimulacija sve ono što uvećava njihovu platu. Uvećanje plate može biti na osnovu interventnog rada, prekovremenog rada, komisijskog rada itd. Pored toga, član 71. Kolektivnog ugovora jedini definiše stimulativno nagrađivanje. Što se tiče tog člana smatram da mora biti transparentan, te da mora biti istaknut na vidna mjesta tj. na oglasne table u preduzeću. Takav pristup je bio nekada po tom pitanju. Može li ova Uprava preduzeća da rješi ovo pitanje transparentnosti stimulativnog nagrađivanja radnika? Drugo, kao što je Aleksa Đukanović to utvrdio, stimulacija može da se podjeli, ali to ne zavisi od bilo kojih faktora. Ja se pitam, ako je nešto moglo, zašto ne može i drugi put da se uradi? Takođe je veliki problem i visina stimulativnog nagrađivanja. U prošlom navratu Sindikat je dobio za jednu godinu proizvodnje zaostatak stimulativnih sredstava na nivou svakog mjeseca ili na nivou ostvarenih poslovnih sredstava u proizvodnji. Postoji li način da Uprava preduzeća razmotri mogućnost isplaćivanja zaostatka stimulativnog djela jednokratno? Ima li dovoljno sredstava da se to podjeli radnicima i da se prilikom eventualne podjele tih sredstava obrati pažnja kojim će se to radnicima dodjeliti pomenuta sredstva?

Dragan Tešić: Ja sam za takav pristup da se bavimo uzrocima, onda ćemo sigurno rješavati mnogo lakše sve nastale probleme. Konstatovali smo mnoge problem i posledice, ali nikako se ne bavimo uzrocima problema. Produktivnost je rješavanje uzroka, onda nećemo imati posledice i smatram da je to činjenica.

Žiko Krunić: Gospodo, rećiću nešto o pokrenutom pitanju koje je vezano za plate radnika. Naše preduzeće nije nezavisno u tom pogledu, jer smo mi zavisno preduzeće u okviru javnog preduzeća i ne možemo biti povlašćeni u odnosu na druga zavisna preduzeća. Druga stvar, vi kao sindikalci treba u narednom periodu da očekujete i pratite novo kolektivno ugovaranje. Želim vam naglasiti da se slažem da treba tražiti prostor po pitanju stimulacije. Ja ću predložiti ispred Uprave preduzeća tri člana. Takođe, zamoliću Zorana Mićanovića da i vi kao Sindikalni odbor predložite tri člana i pokušate zajedno naći prostor za stimulaciju, to nam je zajednički cilj. Slažemo se apsolutno po tom pitanju. Cilj nam je da tom stimulacijom pokažemo ljudima koji su na mašinama da ih cijenimo i poštujemo, što ne treba ostali da se shvate pogrešno, nama trebaju i dobri inženjeri, pravnici, crtači, projektanti itd. Bitno je da se slažemo u tom djelu da nam ne smiju stajati mašine, da treba ljude stimulisati da rade na mašinama kao što je naveo moj kolega Aleksa Đukanović. Radna grupa o kojoj smo govorili neka istraži i nađe načina kako bi smo mogli te ljude stimulisati i da dobijemo na takav način rukovaoce, da ih zadržimo na tim

radnim mjestima. Neka bar to bude konstruktivan prijedlog sa ovog sastanka. Cilj nam je da se održimo na tržištu, da budemo faktor na tržištu koji ne može niko zaobići. Nabavili smo mehanizaciju, a sa tim trendom ćemo nastaviti i imamo potrebne rukovaoce mašina, rudarski, tehnički i inženjerski kadar. Drugo, predlažem da ovlastite Zorana Mićanovića da riješimo pitanje Pravilnika o fondu solidarnosti i usaglasimo sporne odredbe, da to potpišemo i da bi pravilnik mogao ići dalje u proceduru.

Zoran Mićanović: Zahvaljujem se, ja bih zamolio Upravu preduzeća da nam da što više zadataka da bi mi mogli biti što kooperativniji u tom pogledu. Stimulativni dio, to je nauka i odao bih priznanje bilo kome ko napravi pomenuti pravilnik. Ja poznajem tu materiju znatno više od pojedinaca. Mi smo o tome jednom prilikom govorili. Tvrdim da je bolje da imamo bilo kakav pravilnik nego da ga uopšte nemamo. Trebamo utvrditi rokove, s obzirom da smo dali do znanja da su naši radnici nezadovoljni po pitanju ličnog dohotka i da imamo nešto konkretno po pitanju stimulacije. Direktore mi smo govorili o Fondu solidarnosti, to je za nas krucijalno pitanje, krucijalno pitanje je tih 1%, o tome ćemo takođe razgovarati.

Ivan Radovanović: Uporedite vi radnu sredinu prije nekoliko godina i sada na Rudniku. Pitanje beneficiranog radnog staža koji su rukovaoci imali od 2005.godine...Stimulacija koju smo nekada imali regulisanu pravilnikom od 25% do 100%, nema je ni danas. Svi u ovoj firmi mogu da napreduju u struci osim rukovaoca. Svi mogu da odu sa svog radnog mjesta na bilo koje drugo samo ne mogu radnici koji su na mašinama. To je činjenica, jer kako neko da oslobodi rukovaoca kada je evidentno da ih nedostaje....zašto se ne uzima u obzir da rukovaoci rade pod posebno otežanim uslovima rada?

Zoran Mićanović: Odlično je to delegirao kolega Ivan Radovanović, imamo mi tu dosta prostora za razmatranje ovog pitanja na osnovu posebnih uslova rada.

Mitar Tomić: Želim postaviti pitanje što se tiče ove stimulacije. Rečeno nam je da smo kao smjena dobili 350%, podjelili smo to na 70 ljudi, svako je dobio neki procenat. Međutim želim navesti da je negdje nestalo 44%. Kako to objasniti ljudima? Mene zanima gdje je nastao problem, da li je to tamo gdje se obračunava ili je problem nastao negdje drugo? Ja samo prenosim postavljeno pitanje od strane radnika.

Vratću se na početak, vi ste obećali da ćete pročitati taj ugovor prije potpisivanja da se i mi upoznamo. Mi smo se trudili da utičemo koliko smo mogli po tom pitanju.

Žiko Krunić: Što se tiče toga, više puta smo to ponovili, uloga Sindikata je bila odlučujuća da postignemo neka rješenja koja nismo imali u početku. U odnosu na početno stanje koje smo imali dosta toga je postignuto. Pritisak Sindikalnog odbora je uticao da Uprava u razgovorima sa Ministarstvom postigne koliko je bilo moguće. Rezultat tog pritiska je bio sporazum sa investitorom koji je prošao na skupštini akcionara koji je notarski obrađen, Vlada Republike Srpske je dala saglasnost i Elektroprivreda RS. Sporazum se odnosi na to da u slučaju nedostatka uglja možemo da se proširimo na Ugljevik Istok 2. Mi smo dobili pravni akt koji ima mogućnost sudske zaštite, to je maksimum koji smo postigli. To što smo ostvarili, postigli smo zajedničkim djelovanjem, vašim kao Sindikata i našim kao Uprava preduzeća. Vlada se bori na

sve načine da otvori novo radno mjesto. Vlada je procjenila da joj je ta investicija bila potrebna. Nismo mi ovdje Vlada pa da donosimo odluke. Sve odluke su bile Vlade RS, a ne ove Uprave preduzeća. Naše preduzeće zavisi od Vlade RS, Elektroprivrede RS. Mi se moramo boriti da ne pravimo pogrešne poteze i da se zalažemo za ovo preduzeće.

Branislav Načić: Želim sugerisati da nije odgovoreno na ovo postavljeno pitanje oko 1% što je skinuto, ljudi bi htijeli da dobiju odgovor. Pretpostavljam da se nešto nije uklopilo vezano za procenat od 5% i novac na izrađene sate. Dešavale su se takve stvari iz jednog razloga, npr. ako je radnik na bolovanju nema...za stimulaciju, a mi smo u smjenama uzeli da smo rasporedili tih 5% drugima. Mislim da je do toga što nije bilo dovoljno novca za taj procenat. To je moje mišljenje.

Milijan Jovanović: Tako se radilo i do sada, nema potrebe da pretpostavljate. Ukoliko je utvrđena masa na osnovu plate iz prethodnog mjeseca vi ste određivali sate. Znači na osnovu te mase može se podijeliti taj iznos koji je se daje. Ako niste prethondo imali u vidu ta bolovanja i to što nije ušlo u tu masu...smanjenju. Tako je bilo i do sada, s tim što smo mi u nekim situacijama to povećavali pored ove mase koja je utvrđivana. Sledeći put možemo pretpostaviti ili sa vama u saradnji ustanoviti koliko je bilo bolovanja, koliko je bilo onoga što nije definisano.

Tomislav Benović: Da ne bi ostali nedorečeni, od kako djelimo stimulaciju mi je djelimo sa bolovanjima. Znači mi dobijemo 5% na broj radnika u smjeni koja broji 70 radnika. Kad se djeli stimulacija ulazila su bolovanja po čovjeku...

Zoran Mićanović: Ne možemo mi to riješiti na ovakav način. Bitno je da postoji dobra volja da se to riješi što se tiče radnika sa posebnim uslovima rada i da ljudi budu stimulisani. To što se mi deklarativno izražavamo, a ništa ne preduzimamo to je na naš obraz. Kolektivna stimulacija treba da ide preko platne liste i neka bude svima isti procenat. Što se tiče pojedinačne stimulacije to je instrument u rukama neposrednih rukovodilaca.

Dragan Tešić: Ovo možemo da riješimo jednostavno. Uprava preduzeća neka odredi koliko je procenata za neki mjesec, a na osnovu izrađenih sati dostaviti podatak u obračunsku službu. Ako je radnik radio 10 dana neka dobije u iznosu tih dana kolektivnu stimulaciju. Na osnovu bolovanja i odmora nema stimulacije i to tako riješite. Što se tiče pojedinačne stimulacije tu ne bih da ulazim u polemiku.

Milijan Jovanović: Primjenjujemo ono što je moguće, do sada nije bilo problema.

Zoran Mićanović: Molim rukovodioce i Upravu preduzeća da ne dozvoliti da se Sindikalni odbor bavi stimulacijom. Molim da se pobrinete o toj temi na najbolji mogući način. Naše je pravo da kao Sindikat koje djeluje u ovom preduzeću tražimo da se to pitanje riješi. Sada bih prešao na poslednju tačku, s obzirom da je će uskoro slava preduzeća, nas interesuje koliko se može odvojiti sredstava za radnike tim povodom i ako je moguće za dan rudara?

Žiko Krunić: Mi smo svjesni te činjenice i zahtjev je jasan, ali da se ne bi pogrešno shvatilo moram da naglasim da ja ne donosim sam odluke u ime Uprave preduzeća. Dajte nam prostora da Uprava preduzeća o tome odluči.

Milijan Jovanović: Želim vas upoznati koliko to iznosi. Jedna cijena rada od 140 KM iznosi bruto 412 000 KM, ja vam iznošim relevantne činjenice. Mi se borimo da ne budemo u gubitku. Sve preko ovih 412 000 KM i više, pa i pomenutu brojku je problem uklopiti. Ja vam govorim kao ekonomista i govorim činjenice. Svaka naša odluka biće u kontekstu ovoga da probamo da izbjegnemo gubitak.

Zoran Mićanović: Molim vas, ako postoji dobra volja mi ne trebamo robovati da li ćemo biti u plusu ili minusu. Mislim da treba da zadovoljimo naše ljude, kad već imamo istorijsku proizvodnju i rezultate, onda i para mora biti.

Žiko Krunić: Treba da se uvažavamo, čuli smo mišljenje izvršnog direktora za ekonomske poslove. Jasno je da ljudi očekuju nešto novca, s obzirom da je slava. Mi ćemo nastojati da Uprava preduzeća donese odluku danas ili sutra i ako donesemo tu odluku ona će iznositi u vrijednosti jedne cijene rada. Predlažem da sa ovom temom zaključimo današnji sastanak, Hvala!

Sastanak je završen u 11,00 časova.

ZAPISNIČAR

Dalibor Zarić, dipl. pravnik

PREDSJEDNIK SINDIKATA

Zoran Mićanović, dipl.ing.rud.

D I R E K T O R

Žiko Krunić, dipl. pravnik